

Η παραγωγική ανασυγκρότηση της επαρχίας, βασικός πυλώνας για την οικολογική αναδόμηση της ελληνικής οικονομίας.

Ηλίας Γ. Νόττας, Σύμβουλος Επιχειρήσεων, Δίκτυο Συμβούλων Επιχειρήσεων Θεσσαλονίκης

Περίληψη

Η έλλειψη πολιτικής αποκέντρωσης στην Ελλάδα έχει οδηγήσει στην ερήμωση της επαρχίας. Το γεγονός ότι μόνο το 20% του πληθυσμού της χώρας κατοικεί στην επαρχία, του οποίου η πλειοψηφία δεν είναι πια ενεργή και δυναμική, είναι ένδειξη του μααρασμού της περιφερειακής οικονομίας. Για την αντιμετώπιση της αποδόμησης του κοινωνικοοικονομικού ιστού της περιφέρειας απαιτείται ένα νέο μοντέλο παραγωγικής ανασυγκρότησης.

Η εισήγηση παρουσιάζει μια στρατηγική ανάπτυξης με πρωταγωνιστή την ταυτότητα της ελληνικής υπαίθρου και τον πρωτογενή τομέα παραγωγής καθώς και τις αλυσιδωτές αναπτυξιακές επιδράσεις αυτής στον δευτερογενή και τριτογενή τομέα τόσο περιφερειακά όσο και εθνικά.

Εισαγωγή

Η ερήμωση της ελληνικής επαρχίας είναι το αποτέλεσμα μιας συνεχόμενης πορείας της αστικής συγκέντρωσης και αποτελεί απόδειξη αποτυχίας των πολιτικών ανάπτυξης και αποκέντρωσης της τελευταίας τριακονταετίας στην Ελλάδα. Το δεδομένο ότι άνω του 50% του πληθυσμού της χώρας έχει συγκεντρωθεί σε 2 αστικά κέντρα και περίπου 30% του πληθυσμού στα μικρότερα αστικά κέντρα της επαρχίας ενώ μόλις ένα περίπου 20% του πληθυσμού, κυρίως μεγαλύτερης ηλικίας, παραμένουν στην επαρχία αποτελεί κλασικό στοιχείο ένδειξης για τον χαμηλό βαθμό κοινωνικοοικονομικής ανάπτυξης μιας χώρας.

Αποτέλεσμα αυτής της εξέλιξης είναι η συνεχής και με πλέον αυξανόμενη ταχύτητα αποδόμηση του κοινωνικού και οικονομικού ιστού της επαρχίας καθώς και των υποδομών της, η οποία επιδεινώνει την ταχύτητα της ερημοποίησης.

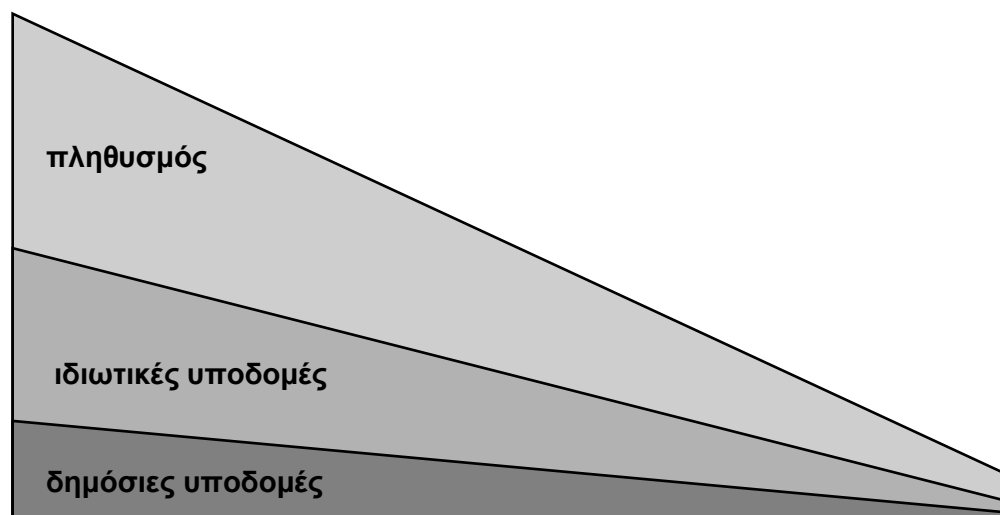
Υπό αυτές της συνθήκες ζητείται ένα μοντέλο παραγωγικής ανασυγκρότησης της επαρχίας, το οποίο θα είναι ικανό να προκαλέσει την κοινωνικοοικονομική αποκατάσταση του επαρχιακού ιστού.

Στην εισήγηση θα παρουσιαστεί ένα πλαίσιο στρατηγικού προσανατολισμού με στόχο την ανάδειξη των σχέσεων μεταξύ των τριών τομέων παραγωγής – πρωτογενής, δευτερογενής, τριτογενής - και την γεωγραφικά και λειτουργικά στενότερη σύνδεση τους, η οποία γεννά καθετοποιημένα παραγωγικά συστήματα, σε συνδυασμό με

- τον προσανατολισμό της γεωργίας στην καλλιέργεια αγροδιατροφικών προϊόντων, καθώς και τη μεταποίηση και την ποιοτική αναβάθμισή τους.
- τον προσανατολισμό του αγροτικών περιοχών στην ανάπτυξη ικανής προσφοράς τουριστικού προϊόντος
- τον προσανατολισμό σε νέα μοντέλα οργάνωσης και συνεταιριστικής επιχειρηματικότητας
- τον προσανατολισμό σε εναλλακτικά μοντέλα επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης
- καθώς και την καινοτομία και τεχνολογική εξέλιξη

ώστε να ενεργοποιηθούν οι δημιουργικές δυνάμεις των αγροτικών περιοχών και της ελληνικής επαρχίας, οι οποίες, αναπτυσσόμενες, μπορούν να αποτελέσουν τους βασικούς πυλώνες της πραγματικής ανάπτυξης της χώρας.

Παρακάτω απεικονίζεται η επίδραση της μείωσης των δημόσιων υποδομών σε μια περιοχή, η οποία οδηγεί στην αισθητή μείωση των υποδομών του ιδιωτικού τομέα καθώς και στην μετανάστευση του πληθυσμού .

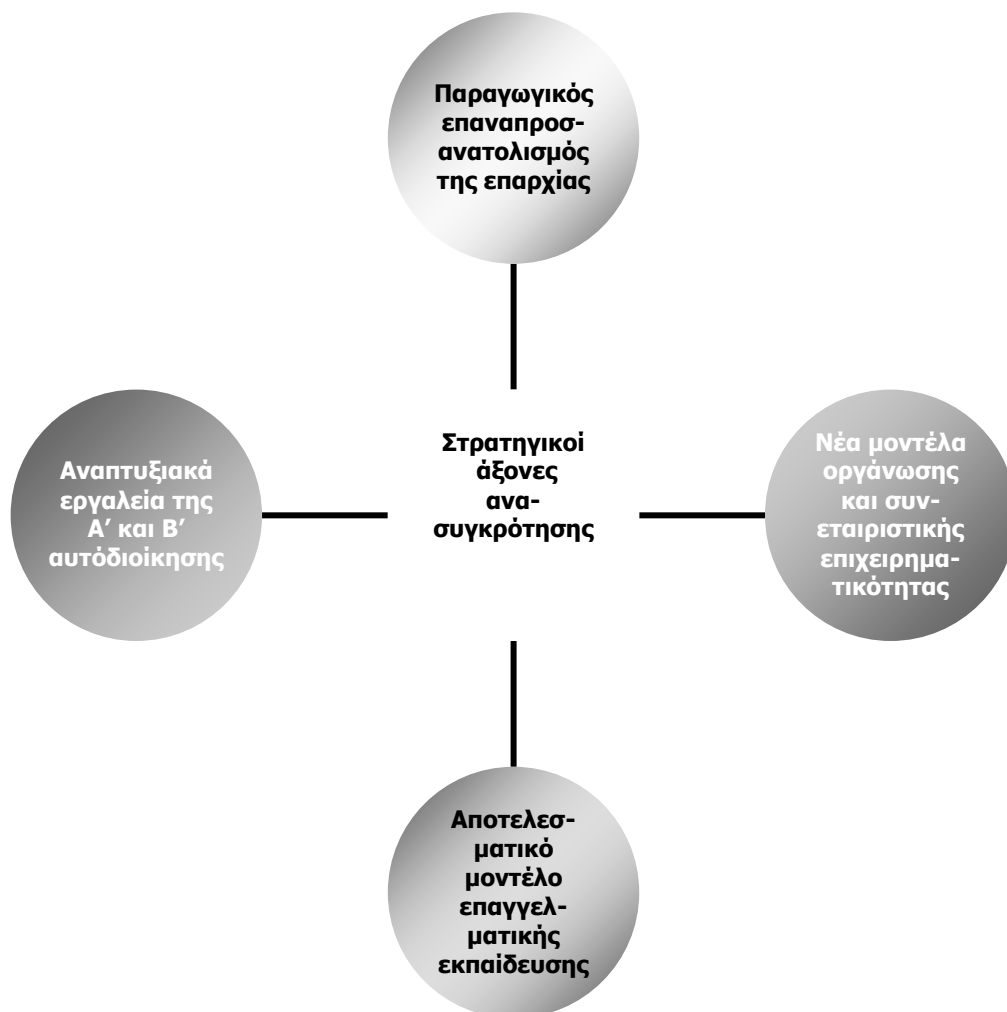
Απεικόνιση 1:

Μια συνεχόμενη και με αυξανόμενη ταχύτητα αποδόμηση του κοινωνικού οικονομικού ιστού της επαρχίας και των υποδομών της αποφέρει την υποβάθμιση της σημασίας της ως ζωτικός χώρος.

1. Στρατηγικοί άξονες ανασυγκρότησης

Η παραγωγική ανασυγκρότηση της επαρχίας προϋποθέτει ένα στρατηγικό πλαίσιο. Βασικούς άξονες του στρατηγικού πλαισίου αποτελούν

- Ο παραγωγικός αναπροσανατολισμός
- Η ανάπτυξη νέων μοντέλων οργάνωσης και συνεταιριστικής επιχειρηματικότητας
- Η δημιουργία ενός αποτελεσματικού μοντέλου επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης ανθρώπινου δυναμικού
- Η δημιουργία αναπτυξιακών εργαλείων της τοπικής αυτοδιοίκησης

Απεικόνιση 2: Στρατηγικοί άξονες ανασυγκρότησης

1.1 Ο παραγωγικός αναπροσανατολισμός

Ο πρωτογενής τομέας παραγωγής και συγκεκριμένα ο αγροτικός και κτηνοτροφικός κλάδος οφείλει να αναγνωρίσει την ανάγκη αλλαγής της παραγωγικής κατεύθυνσης καθώς επίσης να συνειδητοποιήσει την επιχειρηματική διάσταση της δραστηριότητάς του.

Ο αναπροσανατολισμός του αγροτικού και του κτηνοτροφικού τομέα θα αποφέρει μια σχετική αναδιάρθρωση του δευτερογενούς τομέα και ειδικότερα στους κλάδους της μεταποίησης των αγροτικών και κτηνοτροφικών προϊόντων. Η αναδιάρθρωση αυτή προσφέρει την ευκαιρία δημιουργίας νέων επιχειρήσεων καθώς επίσης συμβάλει στην καινοτομία και την τεχνολογική εξέλιξη.

Επίσης και στον τριτογενή τομέα απαιτείται ένας προσανατολισμός προς την ανάπτυξη νέων ικανών προϊόντων υπηρεσίας καθώς επίσης μια πορεία προσαρμογής, η οποία θα προκληθεί τόσο από νέους επιχειρηματικούς ορίζοντες όσο και από την από τις αλλαγές του πρωτογενούς και δευτερογενούς τομέα καθώς και τις νέες συνθήκες που διαμορφώνονται από τις διαρθρωτικές αλλαγές της τοπικής οικονομίας.

1.2 Η ανάπτυξη νέων μοντέλων οργάνωσης και συνεταιριστικής επιχειρηματικότητας

Οι αλλαγές προσανατολισμού στους τομείς παραγωγής απαιτούν επίσης την ανάπτυξη νέων μοντέλων οργάνωσης και συνεταιριστικής επιχειρηματικότητας, με στόχο την υποστήριξη των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων απέναντι στις απαιτήσεις των αγορών.

1.3 Η επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση

Η δημιουργία ενός αποτελεσματικού μοντέλου επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης ανθρώπινου δυναμικού αποτελεί απόλυτη απαίτηση, ώστε να μπορεί η αγορά εργασίας να λειτουργεί αποτελεσματικά ενώπιον συνεχώς μεταβαλλόμενων συνθηκών και απαιτήσεων στον κόσμο της εργασίας.

1.4 Η τοπική αυτοδιοίκηση

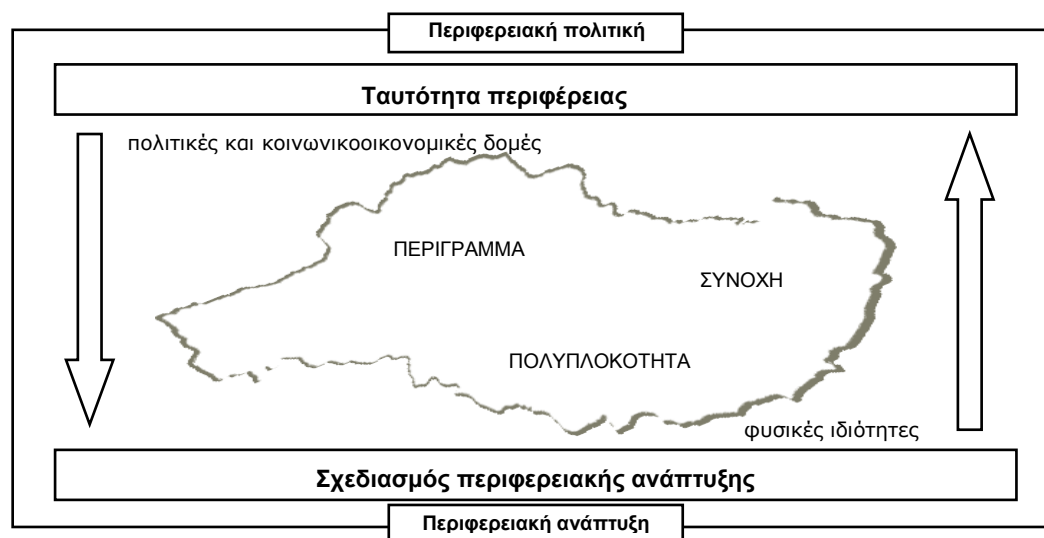
Μια αναπτυξιακή πολιτική δεν μπορεί να ασκείται αποκλειστικά από το διοικητικό κέντρο. Το διοικητικό κέντρο οφείλει να καθορίσει αποκεντρωμένες αρμοδιότητες για την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια αυτοδιοίκηση, επί των οποίων φέρει απλώς ευθύνη εποπτείας και σοβαρού πειθαρχικού ελέγχου.

Η δημιουργία αναπτυξιακών εργαλείων της τοπικής αυτοδιοίκησης αποτελούν προτεραιότητα και απόλυτη προϋπόθεση για την δυνατότητα μιας πετυχημένης περιφερειακής ανάπτυξης.

2. Ο πολιτικός σχεδιασμός, οι παράγοντες και τα παιδιά αλληλεπίδρασης της περιφερειακής ανάπτυξης

2.1 Περιφερειακή πολιτική

Η ταυτότητα της περιφέρειας αποτελεί βάση και δεν μπορεί να αγνοείται στον σχεδιασμό της περιφερειακής ανάπτυξης. Οι κοινωνικές και πολιτιστικές ιδιαιτερότητες, η πολιτικές και κοινωνικοοικονομικές δομές, οι φυσικές ιδιότητες αποτελούν βασικά στοιχεία της ταυτότητας της περιοχής και επηρεάζουν τον σχεδιασμό της περιφερειακής ανάπτυξης. Ο σχεδιασμός της περιφερειακής ανάπτυξης και η εφαρμογή αυτού συμβάλει στην εξέλιξη της περιφερειακής ταυτότητας. Αυτή η κυκλική αλληλεπίδραση παράγει την περιφερειακή ανάπτυξη.

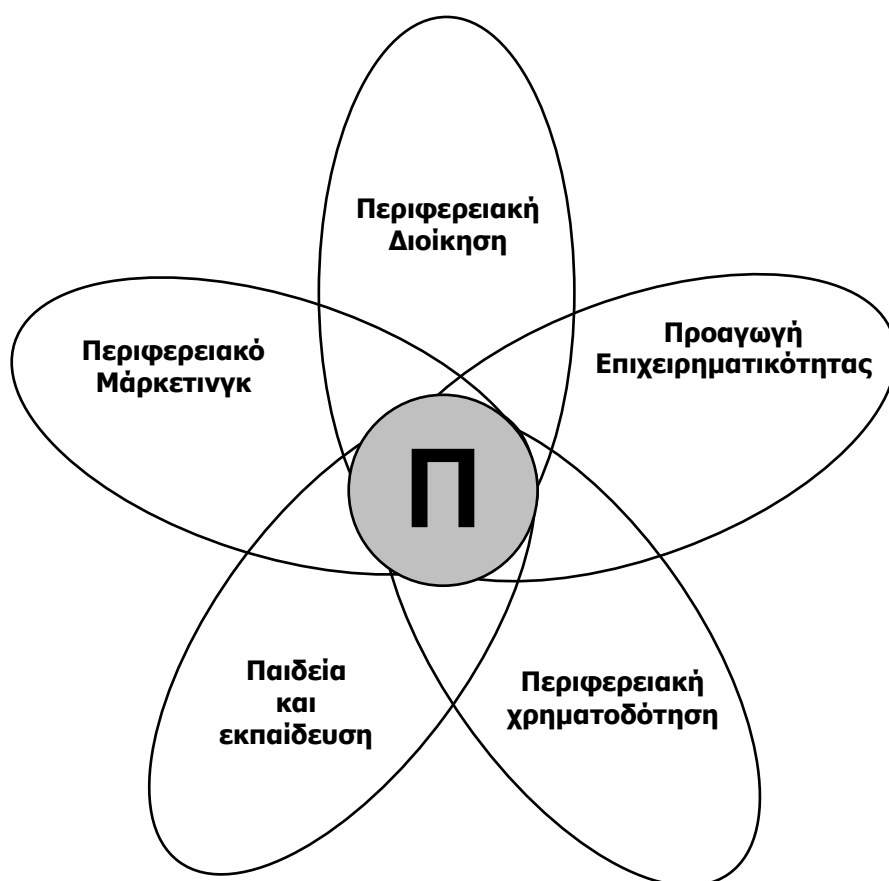
Απεικόνιση 3: Η Περιφερειακή πολιτική και ο σχεδιασμός περιφερειακής ανάπτυξης

2.2 Τα πεδία περιφερειακής αναπτυξιακής πολιτικής και αναπτυξιακά εργαλεία της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Η δομή της περιφερειακής διοίκησης, η αρμοδιότητες που της έχουν ανατεθεί καθώς και τα αναπτυξιακά εργαλεία που της έχουν διατεθεί καθορίζουν τις δυνατότητες άσκησης μιας πολιτικής περιφερειακής ανάπτυξης.

Ο χωροταξικός σχεδιασμός και συγκεκριμένα σχεδιασμός της χρήσης γης, η δημιουργία βιοτεχνικών πάρκων, η προσφορά υπηρεσιών και διευκολύνσεων καθώς η διαμόρφωση των τελών και τοπικών φόρων που επιβάλλει μια τοπική αυτοδιοίκηση αποτελούν εργαλεία άσκησης πολιτικής έλξης για την εγκατάσταση επιχειρήσεων, ή την έλξη κατοίκων.

Το περιφερειακό μάρκετινγκ, η προαγωγή της επιχειρηματικότητας, η παιδεία και εκπαίδευση όπως και η περιφερειακή χρηματοδότηση αποτελούν επίσης σημαντικά εργαλεία ανάπτυξης.

Απεικόνιση 4 : Πεδία συνεργειών περιφερειακής αναπτυξιακής πολιτικής

2.3 Τα πεδία αλληλεπίδρασης στην περιφερειακή ανάπτυξη

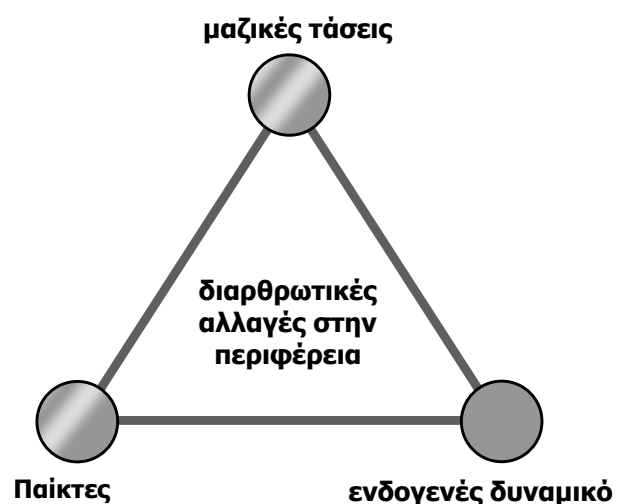
Το δημιουργικό περιβάλλον, η οικονομική γεωγραφία, το περιφερειακό μάρκετινγκ όπως και η περιφερειακές ανισότητες και η ταυτότητα της έκαστης περιοχής μιας περιφέρειας αποτελούν πεδία αλληλεπίδρασης με την περιφερειακή ανάπτυξη.

Απεικόνιση 5 : Πεδία αλληλεπίδρασης της περιφερειακής αναπτυξιακής

2.4 Παράγοντες διαρθρωτικών αλλαγών στην περιφέρεια

Οι μαζικές τάσεις των αγορών (Megatrends) το ενδογενές δυναμικό της περιφέρειας καθώς και οι παίκτες, δηλαδή πρόσωπα, θεσμοί και φορείς του δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, αποτελούν τους βασικούς παράγοντες διαρθρωτικών αλλαγών στην περιφέρεια.

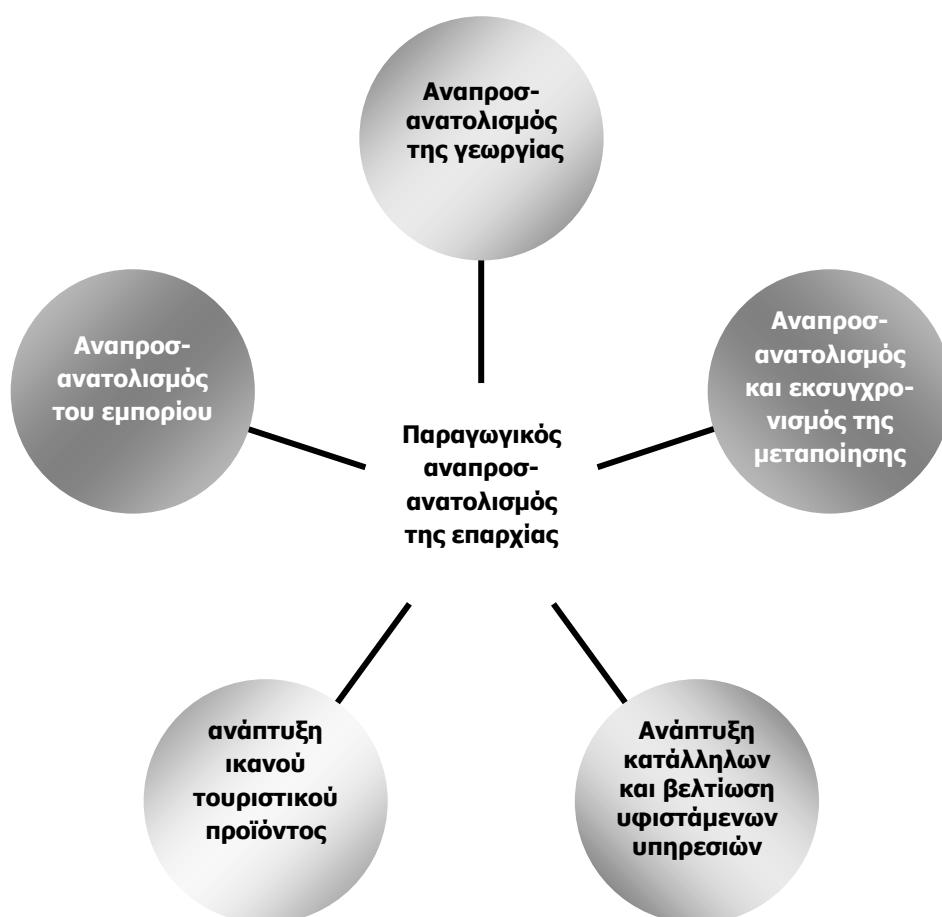
Απεικόνιση 6 : Παράγοντες των διαρθρωτικών αλλαγών στην περιφέρεια

3. Παραγωγικός αναπροσανατολισμός της επαρχίας

Στην αναζήτηση ενός παραγωγικού αναπροσανατολισμού της ελληνικής επαρχίας αναδεικνύονται 5 άξονες κλαδικών δραστηριοτήτων, οι οποίοι είτε οφείλουν να αλλάξουν τον παραγωγικό προσανατολισμό τους είτε θα αναγκαστούν να προσαρμοστούν στις νέες συνθήκες, είτε θα δουν και θα αναπτύξουν νέους τομείς δραστηριοτήτων.

- Αναπροσανατολισμός της Γεωργίας
- Αναπροσανατολισμός και εκσυγχρονισμός της Μεταποίησης
- Ανάπτυξη ικανού τουριστικού προϊόντος
- Ανάπτυξη κατάλληλων και βελτίωση υφιστάμενων υπηρεσιών
- Αναπροσανατολισμός του εμπορίου

Ο προσανατολισμός στις αγορές αποτελεί απόλυτη προτεραιότητα της κάθε επιχειρηματικής προσπάθειας και καθορίζει τις παραγωγικές κατευθύνσεις.

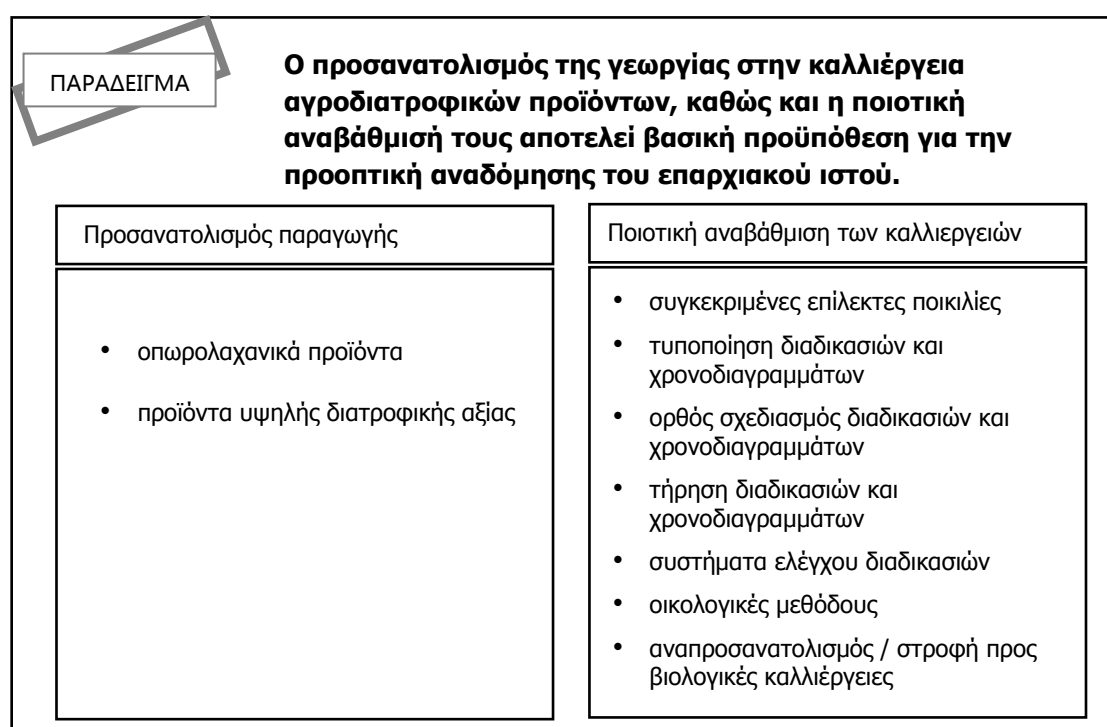

Απεικόνιση 7: Κλαδικοί άξονες παραγωγικού αναπροσανατολισμού της επαρχίας

3.1 Αναπροσανατολισμός της Γεωργίας

Ο αγροτικός και κτηνοτροφικός τομέας οφείλουν να συνειδητοποιήσουν την επιχειρηματική διάσταση της δραστηριότητας τους και να αναπροσανατολίσουν τις παραγωγικές κατευθύνσεις, με προσανατολισμό στις ανάγκες των αγορών.

Η αλλαγή της παραγωγικής κατεύθυνσης με προσανατολισμό στην καλλιέργεια αγροδιατροφικών προϊόντων ποιότητας και υψηλής διατροφικής αξίας προσφέρει επιχειρηματικές ευκαιρίες και αποτελεί απάντηση στο σημερινό αδιέξοδο της ελληνικής αγροτικής οικονομίας.

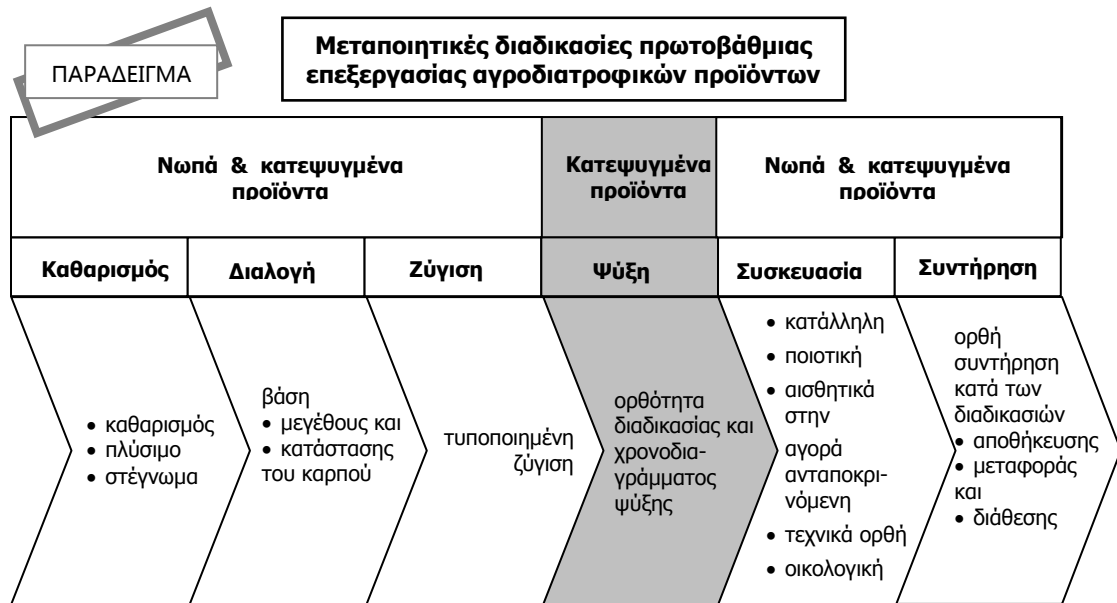
Απεικόνιση 8: Αναπροσανατολισμός του αγροτικού τομέα και η ποιοτική αναβάθμιση των καλλιεργειών

3.2 Αναπροσανατολισμός της Μεταποίησης

Η αλλαγή της παραγωγικής κατεύθυνσης του αγροτικού και κτηνοτροφικού τομέα γεννά νέες ανάγκες και απαιτήσεις οι οποίες αποτελούν νέες επιχειρηματικές προκλήσεις και ευκαιρίες για τον τομέα της μεταποίησης.

Η ανάγκες σχετικά με την επεξεργασία, την ποιοτική αναβάθμιση και τον εξευγενισμό των αγροδιατροφικών προϊόντων προσφέρει την ευκαιρία

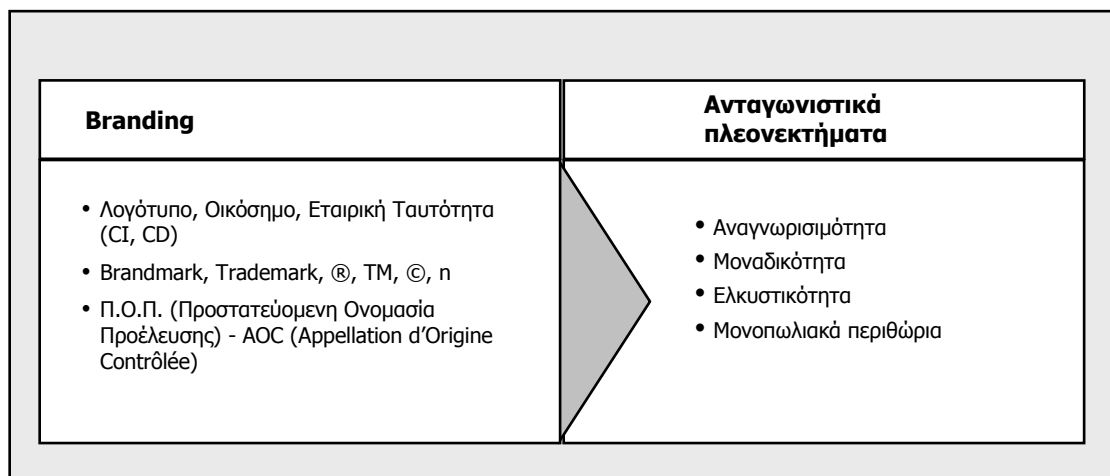
δημιουργίας νέων επιχειρήσεων καθώς επίσης συμβάλει στην καινοτομία και την τεχνολογική εξέλιξη.

Απεικόνιση 9: Μεταποιητικές διαδικασίες πρωτοβάθμιας επεξεργασίας αγροδιατροφικών προϊόντων

3.3 Δημιουργία ανταγωνιστικών πλεονεκτημάτων

Η ποιοτικές δυνατότητες που προσφέρουν οι παραγωγές μικρής κλίμακας καθώς επίσης η κατοχύρωση επωνυμιών και προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης αποφέρουν ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα και στηρίζουν την βελτιστοποίηση της υπεραξίας των προϊόντων .

Απεικόνιση 10: Ανταγωνιστικά Πλεονεκτήματα των Επώνυμων Προϊόντων και των Προϊόντων με Προστατευόμενη Ονομασία

3.3 Ανάπτυξη ικανού τουριστικού προϊόντος

Ο τομέας του τουρισμού ως ειδικός κλάδος του τομέα των υπηρεσιών, ο οποίος φέρει τη δική του δυναμική όσον αφορά στην εξωστρέφεια μιας περιοχής καθώς και μια σχετική ανεξαρτησία από τους υπόλοιπους οικονομικούς παράγοντες της περιοχής και την γενική οικονομική κατάσταση της χώρας, έχει αναπτυχθεί μέχρι στιγμής ελάχιστα στην ελληνική ενδοχώρα. Από αυτή την άποψη υπάρχει πεδίο για την ανάπτυξη ικανών τουριστικών προϊόντων.

Ένα ικανό τουριστικό προϊόν χαρακτηρίζεται από τον προσανατολισμό του στις τάσεις των αγορών και την συμβατότητα του με την ταυτότητα της έκαστης περιοχής και τις δυνατότητες της, την ελκυστικότητα του, την ποιότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών, και την σχετική ανταγωνιστικότητα του.

Η ελληνική επαρχία κρύβει ανεκμετάλλευτους, για την ελληνική τουριστική αγορά παρθένους τομείς τουριστικού προϊόντος, οι οποίοι ανταποκρίνονται στις τάσεις που φέρουν οι καταναλωτικές ομάδες στις διάφορες αγορές. Το γεωγραφικό πλεονέκτημα, όσον αφορά στην προσβασιμότητα καθώς και στην ποικιλία τοπίων και αξιοθέατων, είτε ιστορικών, είτε πολιτιστικών, είτε φυσικών, σε σχετικά κοντινές αποστάσεις, αποτελούν ένα πρόσφορο έδαφος για την ανάπτυξη εναλλακτικών, μη κορεσμένων τουριστικών προτάσεων.

Ο φυσικός, ιστορικός και πολιτιστικός πλούτος, η προοπτική μιας πιο προσωπικής εξυπηρέτησης, που υπόσχονται οι μικρής κλίμακας τουριστικές μονάδες, καθώς και η ασφάλεια που προσφέρουν το κοινωνικοπολιτικό σύστημα της χώρας και οι μικρές κοινωνίες της επαρχίας, προσδίδει την δυνατότητα δημιουργίας μη συμβατικών ικανών τουριστικών προϊόντων, τα οποία λόγω της μοναδικότητάς τους θα έφεραν συγκριτικό πλεονέκτημα και την δυναμική να επιβληθούν στις αγορές.

3.4 Ανάπτυξη κατάλληλων και βελτίωση υφιστάμενων υπηρεσιών

Η αναδιάρθρωση της παραγωγής και η ανάπτυξη νέων τομέων παραγωγής στους προαναφερόμενους κλάδους θα επηρεάσουν επίσης τους υπόλοιπους παραγωγικούς κλάδους σε τοπικό, περιφερειακό αλλά και σε εθνικό επίπεδο.

Οι κλάδοι του τομέα υπηρεσιών θα προσανατολιστούν στις νέες συνθήκες και ανάγκες αναγνωρίζοντας νέες επιχειρηματικές ευκαιρίες και εξειδικεύοντας και αναβαθμίζοντας τις προσφερόμενες υπηρεσίες.

Η αναδιάρθρωση της παραγωγής στον αγροτικό τομέα και ο αντίστοιχος αναπροσανατολισμός της μεταποίησης θα δημιουργήσουν νέα πεδία δραστηριοποίησης στον τομέα των υπηρεσιών. Οι ανάγκες μελέτης και σχεδιασμού, τυποποίησης προϊόντων, ποιοτικού ελέγχου (audit) και πιστοποίησης προϊόντων, συστημάτων διαχείρισης όπως και κατάρτισης και εξειδίκευσης ανθρώπινου δυναμικού θα συνεισφέρουν στην δημιουργία νέων θέσεις εργασίας με απαιτήσεις υψηλών προδιαγραφών.

Η ανάπτυξη τουριστικού προϊόντων θα αποφέρει σημείο προσανατολισμού για την ανάπτυξη υπηρεσιών και νέες επιχειρηματικές ευκαιρίες στους κλάδους της ξενοδοχειακής και της γαστρονομίας όπως και στους κλάδους που ασχολούνται με δραστηριότητες (survive training, rafting, climbing, hiking, sightseeing) ή την ευεξία (wellness).

3.5 Αναπροσανατολισμός του εμπορίου

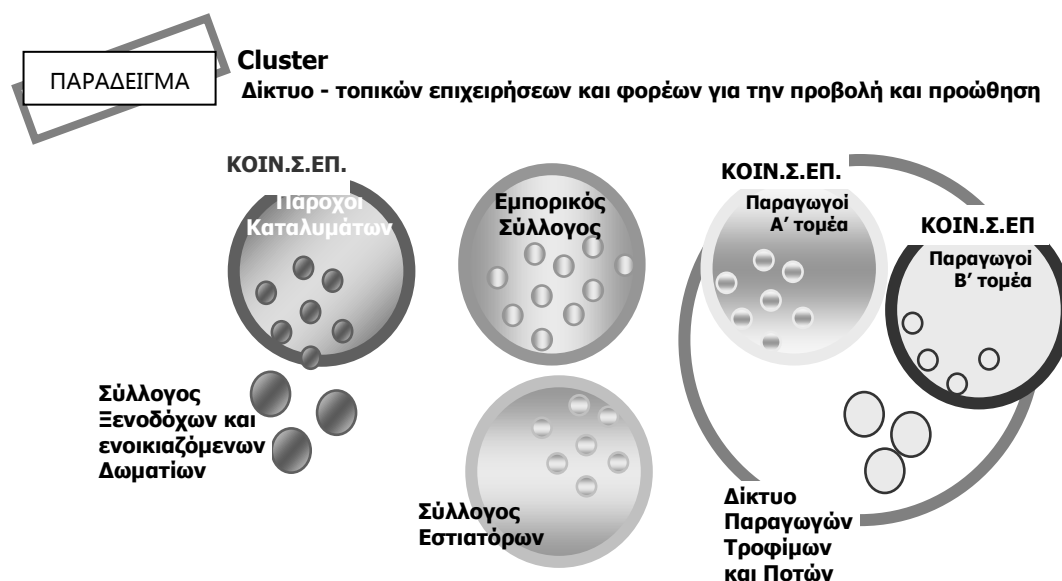
Οι κλάδοι του εμπορίου και των υπηρεσιών διαθέτουν ένα μεγάλο βαθμό ευελιξίας και προσαρμόζονται σχετικά εύκολα και σύντομα σε νέες συνθήκες και ανάγκες. Ο αναπροσανατολισμός της παραγωγής στον αγροτικό τομέα και στον τομέα μεταποίησης όπως και η ανάπτυξη τουριστικού προϊόντος μπορούν τόσο να προκαλέσουν μεταβολές στην αγορά όσον αφορά την γκάμα προσφοράς του εμπορίου όσο και να τονώσουν την αγορά.

4. Νέα μοντέλα οργάνωσης και συνεταιριστικής επιχειρηματικότητας

Οι αλλαγές προσανατολισμού στον αγροτικό τομέα απαιτούν μια στοχευόμενη δικτύωση των τοπικών παραγόντων και την ανάπτυξη νέων μορφών συνεργασιών, με στόχο την υποστήριξη της ανταγωνιστικότητας των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και των προϊόντων.

Οι δημιουργία συστάδων, δικτύων συνεργασίας και κοινωνικών συνεταιριστικών επιχειρήσεων προσφέρουν κατάλληλες οργανωτικές

προοπτικές, ώστε να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις να ανταποκρίνονται οι μικρές επιχειρήσεις στις προκλήσεις και να ανταπεξέρχονται ανταγωνιστικά στις απαιτήσεις των αγορών.

Απεικόνιση 11: Δίκτυο - τοπικών επιχειρήσεων και φορέων για την προβολή και προώθηση

4.1 Δίκτυα Παραγωγών

4.1.1 Σκοποί Δικτύων Παραγωγών

- Στρατηγικός σχεδιασμός, οργάνωση και παρακολούθηση κοινών δράσεων των επιχειρήσεων που συμμετέχουν στο δίκτυο.
- Η πιστοποίηση των προϊόντων των μελών της βασισμένη σε πρότυπα ποιότητας, από ανεξάρτητους φορείς.
- Η προβολή και προώθηση των συνεργαζόμενων επιχειρήσεων.
- Η διαμόρφωση των κατάλληλων συνθηκών για συσπείρωση και εθελοντική συνεργασία των επιχειρήσεων της ευρύτερης περιοχής, οι οποίες δραστηριοποιούνται στον τομέα των τροφίμων, διασφαλίζοντας κάτω από αυστηρές προδιαγραφές την υψηλή του ποιότητα και προκαλώντας την τοπική ενεργοποίηση, συμβάλλοντας έτσι στην βιωσιμότητα των επιχειρήσεων και εμβαθύνοντας την ολοκληρωμένη ανάπτυξη της περιοχής.

- Η δημιουργία διαφοροποιημένων και καινοτόμων δραστηριοτήτων, οι οποίες θα προκαλέσουν εξειδικευμένες επιθυμίες πληθυσμών-στόχων υψηλής οικονομικής στάθμης
- Η συμβολή στην ανάπτυξη καινοτόμων δραστηριοτήτων της υπαίθρου, στην αύξηση του τουριστικού ρεύματος προς την περιοχή, στην τόνωση της απασχόλησης των κατοίκων και στη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών
- Η έρευνα της αγοράς και του Marketing που θα διαμορφώσουν, αφενός τη φυσιογνωμία του προσφερόμενου προϊόντος και αφετέρου θα αυξήσουν σημαντικά τη σχέση κόστους απόδοσης των ενεργειών προβολής.
- Η επιθεώρηση των επιχειρήσεων, προκειμένου να διαπιστωθεί το ποιοτικό επίπεδο των προσφερομένων υπηρεσιών και με σκοπό τον εντοπισμό των βελτιώσιμων δραστηριοτήτων.
- Η κατάρτιση και εκπαίδευση των επιχειρηματιών και των εργαζομένων που θα έχουν ως αποτέλεσμα την πιστοποίηση της ποιότητας από πρόσωπα και φορείς που αποτελούν τη βάση για τη διεθνή προβολή.

4.1.2 Οι Στόχοι των Δράσεων των Δικτύων

- Η ενίσχυση της αναγνωσιμότητας της περιοχής, στην ταυτοποίηση προϊόντων και υπηρεσιών ποιότητας με την περιοχή και την καθιέρωση τους στις αγορές.
- Η ενίσχυση της επιχειρηματικής συνείδησης και την ενδυνάμωση της επιχειρηματικής συνεργασίας των ανθρώπων της περιοχής
- Ο επηρεασμός των υπόλοιπων παραγωγικών κλάδων της περιοχής και την κινητοποίηση τους για την περαιτέρω βελτίωση της ποιότητας και την αύξηση της ανταγωνιστικότητας τους μέσα από ένα πλαίσιο παραδειγματισμού και εφαρμογής καλών πρακτικών.
- Η παρουσίαση – πρόωθηση προς τις ομάδες στόχους ενός ολοκληρωμένου ανταγωνιστικού προϊόντος (ποιοτικές υπηρεσίες και τοπικά προϊόντα)
- Η εξειδίκευση και εκ των προτέρων διαφοροποίηση των μηνυμάτων ανάλογα με το κοινό που απευθύνεται η καθεμία επικοινωνιακή δράση.

4.2 Κοινωνικές Συνεταιριστικές Επιχειρήσεις

4.2.1 Κατηγορίες και Στόχοι

4.2.1.1 Ένταξης

Στόχος τους η ένταξη στην οικονομική και κοινωνική ζωή των ατόμων που ανήκουν στις Ευάλωτες Ομάδες Πληθυσμού, δηλαδή:

- Άτομα με αναπηρίες
- Εξαρτημένα ή απεξαρτημένα από ουσίες άτομα
- Οροθετικοί
- Φυλακισμένοι/ αποφυλακισμένοι

4.2.1.2 Κοινωνικής Φροντίδας

Αποσκοπούν στην παραγωγή και παροχή προϊόντων και υπηρεσιών κοινωνικού – προνοιακού χαρακτήρα που απευθύνονται σε ομάδες πληθυσμού όπως:

- Ηλικιωμένοι
- Βρέφη
- Παιδιά
- Άτομα με αναπηρία
- Άτομα με χρόνιες παθήσεις

4.2.1.3 Συλλογικού και παραγωγικού σκοπού

Αποσκοπούν στην προαγωγή του τοπικού και συλλογικού συμφέροντος, στην προώθηση της απασχόλησης, στην ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής και της τοπικής ή περιφερειακής ανάπτυξης. Αφορούν στην παραγωγή προϊόντων και παροχή υπηρεσιών σε τομείς όπως:

- ορθότητα
- Ο πολιτισμός
- Το περιβάλλον
- Η οικολογία
- Η εκπαίδευση
- Οι παροχές κοινής ωφέλειας
- Η αξιοποίηση τοπικών προϊόντων
- Η διατήρηση παραδοσιακών δραστηριοτήτων και επαγγελμάτων κ.α.

5. Η επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση

Η παραγωγική αναδιάρθρωση απαιτεί επίσης ένα αποτελεσματικό μοντέλο επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης ανθρώπινου δυναμικού, το οποίο στοχεύει στην υψηλή ποιότητα επαγγελματικής κατάρτισης και εξειδίκευσης

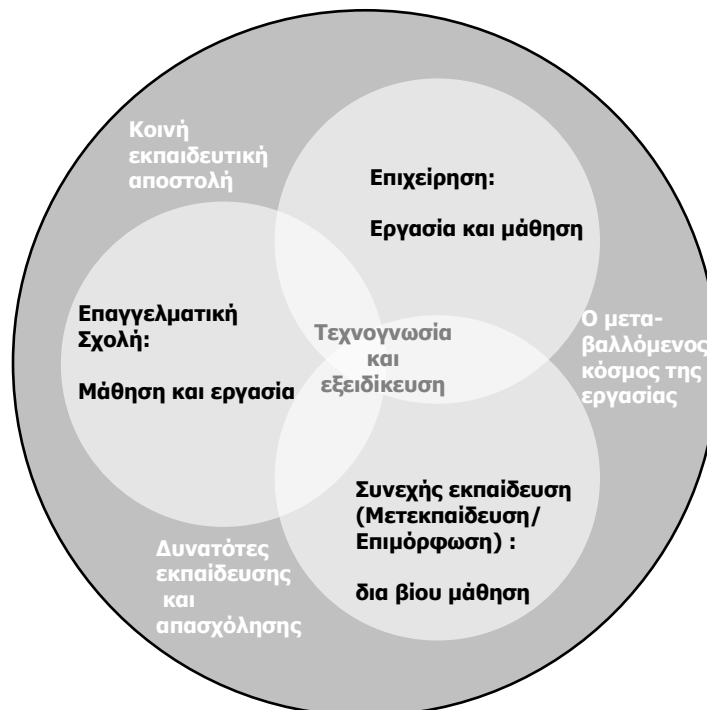
καθώς και στην κάλυψη των μεταβαλλόμενων απαιτήσεων της αγοράς εργασίας.

Η προσφορά επαγγελματικής εκπαίδευσης οφείλει να είναι συμβατή με τις ανάγκες της οικονομίας. Η ανάγκες των επιχειρήσεων όσον αφορά στα προσόντα και στις δεξιότητες του ανθρώπινου δυναμικού προσδιορίζουν τις απαιτήσεις στην αγορά εργασίας και προορίζουν την ανάγκη της συμμετοχής τους στην επαγγελματική εκπαίδευση.

Το δυαδικό σύστημα επαγγελματικής εκπαίδευσης όπως εφαρμόζεται σε άλλες χώρες τις Ευρώπης, όπως στην Γερμανία και την Ελβετία, συνδυάζει την εκπαιδευτική αποστολή του κράτους και των αντίστοιχα αρμόδιων φορέων του με τις δυνατότητες εκπαίδευσης και απασχόλησης που προσφέρουν οι παράγοντες και φορείς της ιδιωτικής και μη ιδιωτικής οικονομίας.

Η επαγγελματικές σχολές, τα κέντρα επαγγελματικής κατάρτισης και οι επιχειρήσεις καθώς και άλλοι φορείς απασχόλησης αναλαμβάνουν σε κοινή εκπαιδευτική αποστολή την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση με στόχο την μετάδοση τεχνογνωσίας και εξειδίκευσης.

Το Δυαδικό Εκπαιδευτικό Σύστημα
Πεδία αλληλεπίδρασης του δυαδικού εκπαιδευτικού συστήματος

Απεικόνιση 12: Πεδία αλληλεπίδρασης του δυαδικού εκπαιδευτικού συστήματος

